

Ústy mne ctíš

Jak. 1. 22

1. Ú-sty mne ctíš, však srd-ce máš na se-dm zá-pa-dů a do-bře vís, že
2. Ú-sty mne ctíš, však či-ny tvé směr ji-ný hlá-sa-jí. Hlásná-so-bříš, a

ži-vot je za slo-vy po-za-du. Jen slo-vem svým sna-žíš se-o ví-le
blíž-ní už tvou lás-ku nez-na-jí. Jen se-be znáš, dou-fáš, že ce-lý svět

vy-prá-věl, však já to vím - jak lá-ká tě a vá-bí svět.
o-vlád-neš, však smů-lu máš, až při-jdu pak, tak za-hy-neš.